

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

2.Bhar.261/2016/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2017. év január hó 31. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A lopás büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2016. év június hó 3. napján kelt 21.Bf.5480/2016/10. számú ítéletét II.r. és III.r. vádlottal szemben **helybenhagyja.**

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 2015. év október hó 29. napján kelt 3.B.XV.242/2014/37. számú ítéletével - a másodfellebbezéssel érintett - II. r. vádlott bűnösségét a Btk. 370. § (1) bekezdés és (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel, a (3) bekezdés ba) pontja szerint minősülő lopás büntettének kísérletében, mint társtettes és a Btk. 232.§ (1) bekezdése szerint minősülő közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény büntetében állapította meg, ezért - a kihirdetett ítélet szerint - halmazati büntetésül 10 hónap szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, továbbá döntött a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

III. r. vádlott bűnösségét az 1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel, a (4) bekezdés b/1.) pontja szerint minősülő lopás büntettének kísérletében, mint társtettes és az 1978. év IV. törvény 184. § (1) bekezdése szerint minősülő közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény büntetében, mint bűnsegéd állapította meg, ezért halmazati büntetésül 300 óra fizikai munkakörben végrehajtandó közérdekű munkára ítélte. Rendelkezett a munkakötelezettség nem teljesítése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, továbbá az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen II. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés céljából jelentett be fellebbezést, míg III.r. vádlott védője felmentésért fellebbezett.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2016. év június hó 3. napján kelt 21.Bf.5480/2016/10. számú ítéletével a vádlottakat a lopás büntette kísérletének (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) alpont, (3) bekezdés ba) alpont) vádja alól felmentette.

A másodfellebbezéssel érintett II. r. vádlottal szemben kihirdetett 10 hónap szabadságvesztést és 1 év közügyektől eltiltást - a halmazatra utalás mellőzésével - 9 hónap szabadságvesztésre enyhítette.

III. r. vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka büntetést - a halmazatra utalás mellőzésével - 200 órára enyhítette. Rendelkezett a III. r. vádlott esetében az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításának pontosításáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről is, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú ítélet ellen II. r. és III. r. vádlottak és védőik jelentettek be másodfellebbezést, elsősorban a bűnösség megállapítása miatt felmentésért, másodsorban enyhítésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.655/2016/1. számú átiratában a bejelentett védelmi másodfellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az első és másodfokon eljáró bíróságok a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatták le az eljárást. A megállapított tényállásból okszerűen következik a vádlottak bűnössége, a terhükre rótt közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény büntetében, amit a II. r. vádlott tettesként, a III. r. vádlott pedig bűnsegédként követett el. Az ügyészség nem kifogásolta a vádlottak lopás büntette kísérletének vádja alól történt felmentését sem, miután a másodfokú bíróság a tényállásban leírt cselekményt lopás büntette előkészületeként értékelte. Érvelése szerint a másodfokú bíróság a büntetést befolyásoló körülményeket - a másodfellebbezéssel érintett vádlottak esetében - hiánytalanul számba vette és kellő súllyal értékelte. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábrla a Fővárosi Törvényszék ítéletét II. r. és III. r. vádlottakkal szemben hagyja helyben.

A harmadfokú bíróság előtt a nyilvános ülésen II. r. vádlott védője kifejtette, hogy a megismételt eljárást megelőző alapeljárásban az elsőfokú bíróság már felmentette a vádlottakat a lopás büntette kísérletének vádja alól. Ennek indoka pedig már ekkor is az volt, hogy a lopás előkészületét a törvény nem rendeli büntetni. A megismételt eljárás során az első fokon eljáró bíróság tehát olyan bűncselekményben mondta ki a vádlottak bűnösségét, amely alól egyszer őket már felmentették. Hangsúlyozta azt is, hogy a gépjármű vezetője több kilométert haladt a gépkocsival, a vádlottak nem veszélyeztették valójában a közlekedés biztonságát. Hivatkozott arra is, hogy a gépjármű vezetője maga vette észre a defektet, ezért ment el a gumiszerelő műhelybe. Az elsőfokú ítélet kihirdetésekor az eljáró bíró összetévesztette a vádlottakat, a kihirdetett rendelkező részt később kijavította. A védő kérte, hogy a Fővárosi Ítéletábrla II. r. vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel, amennyiben erre nem lát lehetőséget, akkor a kiszabott büntetést enyhítse.

III. r. vádlott védője a harmadfokú nyilvános ülésen előadta, hogy a fellebbezését akként tartja fenn, hogy a harmadfokú bíróság mentse fel a védencét az ellene emelt vád alól. Kiemelte ő is, hogy az

elsőfokú bíróság már az alapeljárásban felmentő rendelkezést hozott a III. r. vádlottal szemben azzal, hogy megállapította a lopási cselekmény nem kísérleti, hanem valójában előkészületi szakban rekedt. A hatályon kívül helyezést követően a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ennek ellenére megállapította a vagyon elleni bűncselekményben is a bűnösséget. Hangsúlyozta azt is, hogy az alapeljárást követő másodfokú hatályon kívül helyező végzésnek a valóságos indokait nem látja, ugyanis teljes körű megalapozatlanságot nem lehetett megállapítani. Utalt arra, hogy ha törvénysértő volt maga a hatályon kívül helyezés, akkor nem kerülhetett volna sor újabb eljárás lefolytatására sem. Kifejtette, hogy álló gépjármű vonatkozásában nem lehet közlekedés biztonsága elleni bűncselekményt megvalósítani.

Az ügyész a harmadfokú bíróság előtt a nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

II. r. vádlott és III. r. vádlott a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán védőikhez csatlakoztak, nem kívántak mást előadni.

A védelmi másodfellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a másodfellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást a Be. 387. § (1) bekezdése alapján. Ennek során megállapította, hogy úgy a törvényszék, mint a kerületi bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást.

A kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően, törvényesen járt el a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság, amikor az elsőfokú bíróság által ténylegesen kihirdetett ítélet rendelkező részében foglaltaknak és nem az utóbb az eljárás elsőfokú bírójának által átjavított „kisítéletnek” tulajdonított kötéserőt, a Be. 348. § (1) bekezdése szerinti felülbírálatot a kötéserővel rendelkező kihirdetett ítélet rendelkezései tekintetében végezte el.

A másodfokú bíróság a büntetőeljárás szabályainak megtartásával járt el akkor is, amikor a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján, az iratok tartalmára figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást kiegészítette.

A védelmi másodfellebbezésekben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság rögzíti, hogy a harmadfokú bírósági eljárásban a Be. 387. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú bíróság a másodfellebbezéssel megtámadott másodfokú ítélet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárás törvényességét vizsgálja. A harmadfokú eljárás esetében a felülbírálat nem terjed ki a másodfellebbezéssel nem támadható, az alapeljárásban hozott ügydöntő határozat hatályon kívül helyezéséről rendelkező korábbi másodfokú végzés rendelkezéseire. A másodfokú bíróság, korábbi elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzésének rendelkezései tehát jelen harmadfokú eljárás tárgyát nem képezhették.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az általa kiegészített ítéleti tényállásból okszerűen következtetett arra, hogy a lopás büntette kísérletének vádja alól felmentő rendelkezés meghozatalának van helye. Ahogy arra a törvényszék ítéletének indokolásában helyesen rámutatott,

a vádlottak vagyon elleni cselekménye az előkészület stádiumából nem lépett át kísérleti szakaszba, ugyanis tényállási elemet nem valósítottak meg, tekintettel arra, hogy a lopás bűncselekményének az előkészületét a törvény külön nem rendeli büntetni, ezért helyesen járt el, amikor a vagyon elleni bűncselekmény vádja alól a másodfellebbezéssel érintett vádlottakat felmentette (másodfokú ítélet 4-5. oldal).

Egyebekben a másodfokú bíróság törvényesen hagyta helyben az elsőfokú bíróságnak a másodfellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és a cselekményük jogi minősítésére vont okszerű következtetéseit.

A közlekedési bűncselekmény vádja alóli felmentést célzó védelmi másodfellebbezésekre figyelemmel a harmadfokú bíróság az alábbiakra kíván rámutatni.

A másodfokú bíróság törvényesen járt el, amikor az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával egyetértve, a másodfellebbezéssel érintett vádlottak terhén a közlekedés biztonsága elleni bűncselekményt (Btk. 232. § (1) bekezdés II. r. vádlott esetében, 1978. évi IV. törvény 184. § (1) bekezdés III. r. vádlott esetében) megállapíthatónak tartotta.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság helyesen hivatkozott a BH.2004.4. számú eseti döntésben is megfogalmazott azon jogelvre, amely szerint az álló jármű közlekedési veszélyhelyzet előidézésére alkalmas megrongálása és az elinduló jármű okozta veszélyhelyzet között a közvetlen okozati összefüggés fennáll, ezért az ilyen rongálási cselekményt végrehajtó, illetve ehhez szándékosan segítséget nyújtó személy e közlekedési bűncselekmény elkövetéséért büntetőjogi felelősséggel tartozik.

A védői érvekre figyelemmel fontos kiemelni, hogy úgy az elkövetéskor hatályos, mint az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezések szerint a közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény megvalósulásához az ún. generális veszélyhelyzet létrehozása elegendő. Szemben tehát a védői érvekkel, *nem szükséges*, hogy a közlekedés biztonságát, mások életét, testi épségét *közvetlenül veszélyeztető* helyzet jöjjön létre. A törvény nem kívánja meg a sérelem bekövetkezésének térben, időben, személyre konkretizált, reális lehetőségét. A törvényi tényállásban megkövetelt veszélyeztetés, az absztrakt veszélyhelyzet létrehozását jelenti, azaz azt, hogy az elkövető által megvalósított cselekmény folytán a sérelem bekövetkezésének reális a lehetősége, ahogy ez jelen esetben is fennállt.

Ahogy arra az eljáró bíróságok már rámutattak, a II. r. vádlott a szóban forgó gépkocsi gumibroncsát oly módon rongálta meg, hogy az, az álló helyzetből még el tudjon indulni, a forgalomban való részvétele során veszélyhelyzetbe kerülhessen. Ez utóbbi cselekményhez nyújtott bűnsegélyt III. r. vádlott.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság méltányosan járt el, amikor a Btk. 79., valamint az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában, azonos tartalommal megfogalmazott büntetési célokra figyelemmel mindkét másodfellebbezéssel érintett vádlottal szemben kiszabott büntetést enyhítette. A büntetés további enyhítésére a harmadfokú bírósági eljárásban nincs törvényes indok.

A másodfokú ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság II. r. és III. r. vádlottal szemben hozott ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2017. év január hó 31. napján

Dr. Lassó Gábor sk. Dr. Ujvári Ákos sk. Dr. Fatalin Judit sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 21.Bf.5480/2016/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.261/2016/5. számú végzése folytán 2017. év január hó 31. napján II. r. és III. r. vádlottakkal szemben jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. év január hó 31. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Bradáné Bódi Ilona

tisztviselő